

A mea întotdeauna

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Nu crezi că e momentul cel mai bun
Să ne urcăm în primul tren de noapte
Și să oprim, iubito, la Neptun,
Să ne-aruncăm în valuri pe la șapte?

Când te sărută marea în amurg,
Înconjurată numai de sirene,
Cu părul fluturând, pe calul murg,
Să-ți legeni formele venusiene,

Să te admire zei și Feți frumoși,
Dar să rămâi a mea întotdeauna
Și să plutim pe cer ca albatroși,
Să ne cunune soarele și luna.

- Pe-același țărm de vis de-acum un an
Mă-ntorc să regăsesc un anotimp.
Dorm simfonii pe clape de pian...
Ți-aduci aminte plaja din Olimp?

Noaptea în care luna ne-a fost far
Și am crezut în „pentru totdeauna”,
Iubirea noastră fără de hotar
Când am cerut o zi... și încă una?

Azi suntem mai nebuni, mai îndrăzneți,
De valul ne sărută talpa-n joacă,
Uităm de poezie, de poeți,
Privirea ta obraznic mă dezbracă.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

Din volumul Din paradisul aproape pierdut -
Editura PIM Iași - 2015